

ΠΑΝΩΛΗ

ΠΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ

Μεταδίδεται εύκολα και γρήγορα με άμεση ή έμμεση επαφή, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις πνευμονικής εντόπισης, οπότε μεταδίδεται ακόμα και με τα σταγονίδια. Είναι βαριάς μορφής ασθένεια, με υψηλό πυρετό και τοξική κατάσταση. Η νόσος μεταδίδεται στον άνθρωπο από το τσίμπημα ψύλλων, που παρασιτούν σε άρρωστο μαύρο αρουραίό.

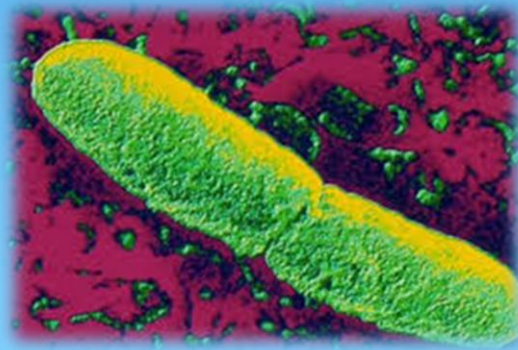

ΜΟΡΦΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ

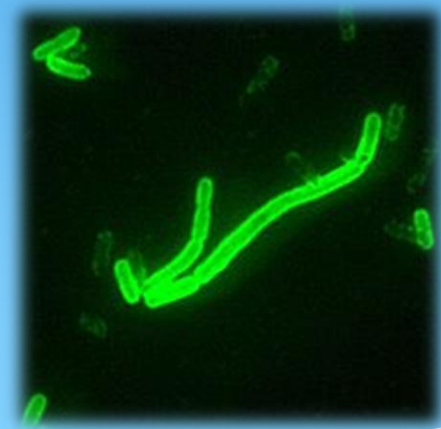
Η ασθένεια εμφανίζεται σε τρεις μορφές:

- βουβωνική (έντονη αιμορραγική λεμφαδενίτιδα),
- πνευμονική, που είναι ιδιαίτερα μολυσματική μορφή (βαριά πνευμονία)
- σηψαιμική.

Η σηψαιμική και η πνευμονική μορφή είναι πάντα θανατηφόρες, εάν η θεραπευτική αγωγή δεν είναι ταχύτατα αποτελεσματική. Ορισμένα αντιβιοτικά, όπως η στρεπτομυκίνη είναι πολύ αποτελεσματικές κατά του πανωλικού βακτηρίου.

Η πανώλη ανήκει στις 5 σοβαρότερες μεταδιδόμενες ασθένειες. Η προφύλαξη επιτυγχάνεται με μέτρα που λαμβάνονται από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, η τήρηση των οποίων είναι υποχρεωτική για τα κράτη-μέλη της οργάνωσης αυτής.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η πανώλη είναι γνωστή από την αρχαιότητα. Παράδειγμα αναφορών είναι αυτό του Θουκυδίδη: ο λοιμός των Αθηνών, πιθανότατα είναι η πανώλη. Από τον 6ο αι. και σε όλον τον Μεσαίωνα εκδηλώνονταν μεγάλες επιδημίες, με αποτέλεσμα να παραμείνουν μόνιμα ενδημικές εστίες. Γνωστή είναι η μεγάλη επιδημία του 14ου αιώνα η οποία ονομάστηκε μαύρος θάνατος. Μετά τον 14ο αιώνα, η νόσος έγινε ενδημική και για 300 χρόνια υπήρχαν επιδημικές εξάρσεις. Στα τέλη του 19ου αιώνα, σημειώθηκε πανδημία.

ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα, ενδημικές εστίες υπάρχουν κυρίως στην Ασία, στην Αφρική και στην Νότια Αμερική. Στην Ασία η νόσος μεταφέρεται κυρίως από το τρωκτικό Μαρμότα, ζώο που θηρεύεται κυρίως για τη γούνα του.